

Ένα τρένο για το πράσινο μέλλον μας

Όσοι με γνωρίζουν καλά, ξέρουν την αγάπη μου για τα τρένα. Λατρεύω να ταξιδεύω ακούγοντας τον ήχο του τρένου πάνω στις ράγες και κοιτώντας νωχελικά έξω από το παράθυρο. Ακόμα και στο μετρό νιώθω μια περίεργη θαλπωρή, καθώς ο συρμός κινείται με ταχύτητα στις υπόγειες στοές.

Δεν είναι λίγες οι φορές που αρθρογραφώντας σε αυτή την εβδομαδιαία στήλη κάνω χρήση σιδηροδρομικών όρων για να σχολιάσω τα τεκταινόμενα. Προφανώς, δεν δρέπω δάφνες πρωτοτυπίας χρησιμοποιώντας λέξεις όπως «εκτροχιασμός» ή φράσεις όπως «φως στην άκρη του τούνελ», αφού είναι πολύ συνηθισμένες στον καθημερινό λόγο. Ωστόσο, σκεπτόμενος το θέμα αυτής της εβδομάδας, ήτοι το πράσινο μέλλον της Ευρώπης, αποφάσισα να χρησιμοποιήσω μια «σιδηροδρομική μεταφορά», για να καταδείξω πώς η πανδημία του κορονοϊού, που έχει πλήξει όλους μας ποικιλοτρόπως, αποτελεί παράλληλα και ευκαιρία ενδοσκόπησης για εμάς τους πολίτες όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος. Και μιλώ κυρίως για εμάς τους μεγαλύτερους, αφού οι νέοι φαίνεται να αντιλαμβάνονται πολύ καλά τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Στο μυαλό μου, λοιπόν, η πορεία μας τα τελευταία χρόνια έμοιαζε με τρένο που τρέχει με ιλιγγιώδη ταχύτητα πάνω σε σιδηροτροχιές που οδηγούν κατευθείαν στον γκρεμό. Ενώ όλοι μας είμαστε επιβάτες και θα έπρεπε να αφυπνιστούμε βλέποντας τις διάφορες περιβαλλοντικές καταστροφές, φαίνεται πως μας είχε συνεπάρει η ταχύτητα και δεν κάναμε ό,τι έπρεπε ώστε να αναστρέψουμε αυτή την καταστροφική πορεία. Έπρεπε να έρθει ο κορονοϊός και τα μέτρα περιορισμού των πολιτών και των μετακινήσεων για να αλλάξουμε τροχιά. Ουδέν κακό αμιγές καλού έλεγαν οι πρόγονοί μας. Πράγματι, κατά τη διάρκεια των παρατεταμένων μέτρων περιορισμού της περσινής χρονιάς, η φύση αναζωογονήθηκε λόγω της μείωσης της ανθρώπινης δραστηριότητας. Ο κορονοϊός λειτούργησε κατά κάποιο τρόπο σαν σταθμάρχης, που μας ανάγκασε να μειώσουμε ταχύτητα, φροντίζοντας παράλληλα να μπούμε σε μια άλλη τροχιά. Όλοι μας πλέον καταλαβαίνουμε ότι η ζωή μας μπορεί να γίνει καλύτερη αν περιορίσουμε δραστικά τις επιβαρυντικές για το περιβάλλον συνήθειές μας. Προς το παρόν, το τρένο στο οποίο είμαστε όλοι επιβάτες φαίνεται πως έχει μπει στη σωστή τροχιά.

Την επόμενη εβδομάδα θα εξετάσουμε πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι το τρένο μας θα παραμείνει σε τροχιά προς ένα πράσινο μέλλον και πώς θα πρέπει να κρατούμε τις κυβερνήσεις μας υπόλογες, αν δεν ακολουθούν πολιτικές που να συνάδουν με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία.